Το Μακράκειον επεισόδιον εν Σκιάθω (Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης)

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 16 Φεβρουαρίου, 2017

Φίλε κ. Γαβριηλίδη,

Οφείλων να γράψω τι εις απάντησιν του «Λόγου» – επειδή ο έτερος των καταγγελθέντων ιερέων είναι ο εμός γεννήτωρ – επερίμενα να λάβω λεπτομερεστέρας πληροφορίας εκ Σκιάθου, περί του τι ακριβώς συνέβη. Αντί όμως πληροφοριών, μου ήλθεν η επομένη διατριβή, η οποία είναι ως να την έγραψα εγώ, και δια τούτο προθύμως αναλαμβάνω την επ' αυτώ ευθύνην, παρακαλών σε να την δημοσιεύσης.

Εν Αθήναις, 22 Ιουλίου 1891.

Όλος σος

Αλέξ. Παπαδιαμάντης

Ορθώς είκασεν ο «Λόγος» ότι οι δύο ιερείς, ους κατήγγειλεν εις την Εισαγγελίαν Βόλου ο κ. Μακράκης, δεν έπραξαν εξ αμαθείας ο,τι έπραξαν, οι δύο εκείνοι ιερείς δεν είναι βεβαίως εκ των αμαθεστέρων του εν Ελλάδι κατωτέρου κλήρου. Τούτων ο μεν Σακελλάριος Ιωάννης Μανιώτης εβούλευσε δις επί Όθωνος, ο δε Οικονόμος Αδαμάντιος Εμμανουήλ επί έτη εδίδαξεν εν Ελληνικώ σχολείω.

Αλλ' ο κ. Μακράκης δεν οκνεί να σύρη προ του ποινικού δικαστηρίου δύο γηραιούς κληρικούς, τον ένα ογδοηκοντούτην και βαρήκοον, τον έτερον εβδομηκοντούτην, από πεντηκονταετίας ιερατεύοντα και ποδαλγόν, διατί; Διότι έκαμαν το καθήκόν των και υπέμνησαν εις το ποίμνιόν των ότι ελεύθεροι μεν είναι ν' ακούσωσι τον κ. Μακράκην, εάν θέλωσιν, αλλά να μη λησμονώσιν, ότι ο κ. Μακράκης έχει αποκηρυχθή υπό της Ιεράς Συνόδου, ως κακόδοξος και απειθής. Και ου μόνον η Ιερά ημών Σύνοδος τον απεκήρυξεν, αλλά και η Μ. του Χριστού Εκκλησία εκύρωσε την τοιαύτην αποκήρυξιν, δι εγγράφου της, ως εμάθομεν. Αλλά και αν είχε σιωπήσει η Μ. Εκκλησία, πάλιν το αυτό θα ήτο, διότι η τοιαύτη σιωπή θα ήτο ως παραδοχή, αφού η ημετέρα εν Ελλάδι Εκκλησία, δεν έπαυσεν έκτοτε να είναι ηνωμένη ως πάντοτε μετ' Αυτής.

Ο κ. Μακράκης είναι έκπτωτος δι' όλην την Ορθόδοξον Εκκλησίαν. Το ηξεύρει και

προσποιείται ότι το αγνοεί. Δεν ήμην παρών εν τη εκκλησία, και δεν ηξεύρω αν οι δύο ιερείς μας ανέγνωσαν άλλην αντ' άλλης εγκύκλιον. Αλλά και αν τυχόν ανέγνωσαν την τελευταίαν κατά των ετεροδόξων προσηλυτιστών εγκύκλιον της Ιεράς Συνόδου, το αυτό κατ' ουσίαν είναι. Η καινοδοξία δεν είναι εν χώρω και χρόνω, δεν ορμάται αποκλειστικώς εξ Αμερικής ή εξ Αγγλίας η καινοδοξία είναι εν τη γνώμη και εν τη φρενί. Όσον θέλει ας ειδικεύη ο στωμύλος σοφιστής, και ας διαμαρτύρηται, ότι δεν είναι διαμαρτυρόμενος, λέγων πολλά και σοφά. Η ουσία του προτεσταντισμού δεν έγκειται τόσον εν τη μη τιμή των εικόνων και των λειψάνων, όσον εν τη απορρίψει του κύρους των Οικουμενικών Συνόδων, των Πατέρων και της παραδόσεως, εν τη απολύτω ελευθερία του ερμηνεύειν έκαστον τας Γραφάς, όπως αν αυτώ αρέσκη. Τούτο δε ακριβώς πράττει και ο κ. Μακράκης, όστις περιέρχεται τας πόλεις και τα χωρία, ερμηνεύων κατά την ιδίαν αυτού φαντασίαν τας Ιεράς Γραφάς, άνευ
κύρους, άνευ αδείας και εγκρίσεως εκκλησιαστικής.

Ο Λόγος διαβάλλει τον πρόεδρον της Ιεράς Συνόδου, το ολιγώτερον επί ελαφρότητι και παλιμβουλία, και τούτο προκειμένου περί δογματικών πραγμάτων, γράφων ότι ο Σ. Μητροπολίτης Γερμανός υπεσχέθη εις τον κ. Μακράκην ν' ανακαλέσῃ την κατ' αυτού αποκήρυξιν, και είτα δεν το έπραξεν, ενδούς εις άλλας εισηγήσεις. Τι του ψιθυρίζουν εις το ους, του κ. Μακράκη, τα αρχοντικά δαιμόνια, τα πονηρότατα και πεισμονέστατα των δαιμονίων! Ποίος Μητροπολίτης, ποία Σύνοδος, δύναταί ποτε ν' αναγνωρίση τον κ. Μακράκην ως ορθόδοξον, εάν ούτος δεν προσέλθη απλώς και καθαρώς, εν ταπεινώσει, άνευ σοφισμάτων και άνευ υστεροβουλίας, εάν δεν προσπέση εις την Εκκλησίαν να είπη το ήμαρτον, ν ἀποπτύσῃ το τρισύνθετον και πάσαν άλλην κακοδοξίαν, και να είπη ότι μετανοεί ειλικρινώς;

Ως ίσος προς ίσην τολμά να διαπραγματεύηται προς την Εκκλησίαν, ή έτι θρασύτερον, ως θεραπαινίδα θέλει να την μεταχειρισθή ο αγχίστροφος διαλεκτικός, ο πολύπλαγκτος αγορητής, αξιών, ίνα η Εκκλησία αυτή και όχι ο Μακράκης ομολογήση ότι έσφαλε να τον αποκηρύξη! Οίον εξαίσιον πτώμα! Οίος κρημνός! Εν όμως λησμονεί ο πολύστροφος λογοκόπος, το ότι οι Άρειοι και οι Απολλινάριοι και οι Ωριγένεις ήσαν πολύ αυτού ευφραδέστεροι και λογιώτεροι και επιφανέστεροι.

Αλλ' αφού επί τέλους η Εκκλησία τον έχει αποκήρυκτον, τι του πταίουν οι δύο πτωχοί ιερείς, και ζητεί να τους σύρη εις το δικαστήριον, απλώς διότι έπραξαν το καθήκόν των; Αλλ' εσυλλογίσθη καν ότι οι ιερείς, επ' εκκλησίας ιερουργούντες ή νουθετούντες ή διδάσκοντες, είναι τουλάχιστον τόσον ήσυχοι και ανεύθυνοι όσον και οι δικασταί επί της έδρας των;

Το πάλαι πολιτικοί εγκληματίαι εύρισκον άσυλον μόνον, διότι ήπτοντο του θυσιαστηρίου και σήμερον ο κ. Μακράκης, άνθρωπος εξ επαγγέλματος κηρύττων εαυτόν ευσεβή, θέλει να σύρη δύο γηραιούς θύτας από του θυσιαστηρίου εις το

πολιτικόν δικαστήριον! Ηκούσατε σεις ποτέ Απόστολον να ζητή εκδίκησιν και να καταγγέλλη εις τα δικαστήρια τους αρμοδίους, διότι προέτρεψαν το πλήθος να μη τον ακούση; Αλλ' ο Χριστός παρήγγειλεν εις τους Αποστόλους, όπου δεν τους θέλουν να φεύγουν, τινάσσοντες και των ποδών των τον κονιορτόν.

Ηξεύρω τι θα είπωσιν οι περί τον Μακράκην, «Παιδεύετε τους ατάκτους» κτλ. Αλλ' εις την περίπτωσιν αυτήν άτακτος είναι ο κ. Μακράκης, όστις δεν πείθεται εις την Εκκλησίαν.

(1891)

(Από τα Άπαντα του Αλεξάνδρου Παπαδιαμάντη, τόμος Πέμπτος, εκδ. Δόμος, 1988)

(Πηγή ηλ. κειμένου: agiazoni.gr)